

זֶה הַחֶסֶד הַגָּדוֹל וְזֶה הַיִּשְׁבּוּת הַגָּדוֹל

ג'תתקפו - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שיהי מצדד מצדדי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ג סֵיוֹן:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

יד ואזי יכולין לעשות ראש השנה. כי כשאדם יושב לדבר בחברו, זה בחינת ראש השנה, שהוא יומא דדינא, שהוא יושב ודן את חברו. וצריך לזהר מזה מאד, ולהסתכל על עצמו היטב אם הוא ראוי לזה לשפט את חברו, "כי המשפט לאלקים הוא" (דברים א'). כי רק הוא יתברך לבדו ראוי לשפט את האדם, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (אבות פרק ב): 'אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו' ומי הוא שיכול לידע ולהגיע למקום חברו, כי אם השם יתברך, שהוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו (בראשית רבה, ויציא, פרשת סח, הובא בפירש"י (בפסוק הנה מקום אתי.) פרשת תשא), וכל אחד ואחד יש לו מקום אצלו יתברך, ועל כן הוא לבדו יתברך יכול לדון את האדם, כי הוא יתברך בעל הרחמים, ובדאי הוא מקיים בנו: 'הוי דן את כל האדם לכף זכות' (אבות פרק א).

ואנו רואין רחמנותו בפה שקבע לנו ראש השנה, שהוא יום הדין, בראש חדש, כי זה הוא חסד גדול, כי איך היינו מרימין פנינו לבקש פפרה מאתו יתברך, על-כן עשה עמנו חסד וקבע יום הדין ראש השנה בראש חדש, שאז כביכול הוא יתברך בעצמו מבקש פפרה, בבחינת: 'הביאו עלי פפרה', הנאמר בראש חדש (כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (חולין דף ס:) שבועות ט), ועל כן אין לנו בושח ביום הדין לבקש פפרה, מאחר שהוא יתברך בעצמו מבקש אז פפרה, כנ"ל. גם על-ידי שהשם יתברך בעצמו כביכול בא לידי זה שיצטרך לומר: 'הביאו עלי פפרה הינו שעשה

דָּבָר שֶׁהֶצְרַךְ לְהִתְחַרֵּט עָלָיו וְלוֹמַר: הִבִּיאוּ עָלַי וְכוּ' עַל-כֵּן אֵין לָנוּ בּוֹשָׁה לָבוֹא לְפָנָיו בַּחֲטָאֵינוּ לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם כַּפָּרָה וּלְהִתְחַרֵּט עֲלֵיהֶם, כִּי גַם הוּא יִתְבַּרֵךְ עֲשֵׂה דְבָר שֶׁהֶצְרַךְ לְהִתְחַרֵּט עָלָיו כַּנֶּ"ל. נִמְצָא, שֶׁאָנוּ רוֹאִין גְּדֹל רַחֲמָנוֹת שָׁלוֹ, עַל-כֵּן הוּא לְבַדּוֹ יִתְבַּרֵךְ רָאוּי לָדוֹן אֶת הָעוֹלָם, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ יוֹדֵעַ מְקוֹם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי כָל הַמְּקוֹמוֹת הֵם אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ כַּנֶּ"ל.

כִּי אַף עַל פִּי שֶׁאָנוּ מוֹצְאִים מְקוֹמוֹת שֶׁהָיָה בָּהֶם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, כְּגוֹן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, אֵין הַכּוֹנֵנָה, חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁנֵת־צִמְצָמִים שֶׁם אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה (מְלָכִים-א ח): "הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּךָ, אַף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה" וְכוּ' רַק מִחֲמַת שֶׁהָיָה שָׁם דְּבָרִים נְאִים, כִּי בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הָיָה צִיּוּרָא דְּעֵבְדָא דְּבִרְאִישִׁית וְצִיּוּרָא דְּגִן עֵדֶן (עֵינִי בְּהַקְדַּמַת הַתְּקוּנִים), עַל-כֵּן הַמְּשִׁיךְ לְשֵׁם קְדָשְׁתּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל הוּא יִתְבַּרֵךְ אֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, רַק הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל כֵּן הוּא יִתְבַּרֵךְ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, כִּי הוּא מְקַיֵּם: 'אֵל תִּדִין אֶת חֲבִירְךָ עַד שֶׁתִּגְיַע לְמְקוֹמוֹ', כִּי הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם כַּנֶּ"ל.

וְזָה בְּחִינַת (תְּהִלִּים צ"ג): "לְבֵיתְךָ נְאֻוָה קְדֵשׁ, ה' לְאֶרֶץ יְמִים" הֵינוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ הַמְּשִׁיךְ רַק קְדָשְׁתּוֹ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ מִחֲמַת שֶׁהָיוּ שָׁם דְּבָרִים נְאִים, אֲבָל הוּא יִתְבַּרֵךְ בְּעֶצְמוֹ אֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, רַק הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְעַל כֵּן: "ה' לְאֶרֶץ יְמִים", הֵינוּ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹמָא אֲרִיכְתָא כַּנֶּ"ל (עֵינִי בִּיצְחָ ד' וְדָף ו' וּבְשִׁלְחַן-עֲרוּךְ אֲרַחֲחִיִּים סִימָן שצ"ג). וְכִי שֶׁאֲוַחֲזוּ בְּבְחִינַת כַּסָּא הַכְּבוֹד, בְּבְחִינַת שְׁרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת, הוּא גַם כֵּן בְּחִינַת מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּבְחִינַת (שְׁמוֹעַל-א ב): "וְכַסָּא כְּבוֹד יִנְחִילֵם, כִּי לַה'

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקפ"ח - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מְצוּקֵי אֶרֶץ וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְל". דְּהִינוּ עַל־יְדֵי בְּחִינַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד,
שְׂרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּחִינַת: וַיֵּשֶׁת
עֲלֵיהֶם תִּבְל' וְעַל כֵּן הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה כִּנ"ל:

וְזֶה פְּרוּשׁ: תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר. תִּקְעוּ זֶה בְּחִינַת הַמְּשַׁלָּה
הַנ"ל, בְּחִינַת: "וּתְקַעְתִּיו יִתַּד בְּמָקוֹם נְאֻמָּן" כִּנ"ל. בַּחֲדָשׁ
זֶה בְּחִינַת הַתְּחִדְשׁוֹת הַמַּחֲיִין שֶׁבְּשִׁלְשׁ רְגָלִים, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ק"ד):
"עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים" - שְׁכַל הַמוֹעֲדִים וְהַרְגָּלִים הֵם עַל־יְדֵי חֲדוּשׁ
הַיָּרַח.

שׁוֹפָר זֶה בְּחִינַת הַלֵּב, שְׁנֵיזוֹן מִשׁוֹפָרָא דְּשׁוֹפָרָא (זֶהר פְּנִיחַם דְּהַ
רַטוּ רַכָּא וְעֵינִן תְּקוּנִים תְּקוּן כָּא מַט). גַּם שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת
יְרָאָה, בְּבְחִינַת (עֲמוּס ג'): "הִיתָקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחָרְדוּ". גַּם
שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת נְבוּאָה, בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָּה נ"ח): "הָיָרָם כִּשׁוֹפָר
קוֹלָךְ". גַּם שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים קי"ח): "מִן
הַמִּצַּר קָרָאתִי יָהּ" וְכוּ', וְזֶה בְּחִינַת מִצַּר הַשׁוֹפָר וּמְרַחֵב הַשׁוֹפָר.
גַּם הוּא בְּחִינַת שִׂיחַ הַשְּׂדֵה, שְׁחֹזְרִין כֶּתֶם לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה,
בְּבְחִינַת: "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשְּׂדֵה" כִּנ"ל, וְזֶה בְּחִינַת שׁוֹפָר,
בְּבְחִינַת (יְהוֹשֻׁעַ ו'): "בְּמִשׁוֹךְ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל - רָאשֵׁי תִבּוֹת: וַיֵּצֵא
יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשְּׂדֵה, כִּנ"ל. וְעַל־יְדֵי כָּל הַבְּחִינּוֹת אֵלּוּ - "בְּכֶסֶף
לְיוֹם חֲגֵנוּ" הִינוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה יָכוֹלִין לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ
הַשָּׁנָה כִּנ"ל:

בְּעֵינַי הַנְּבוּאָה הַנ"ל יֵשׁ קְשִׁיָּא, כִּי הַמְּלֶאךְ הַמְּשַׁפִּיעַ
הַנְּבוּאָה, דְּהִינוּ בְּחִינַת הַמְּלֶאךְ הַגּוֹאֵל וְכוּ', כִּנ"ל,
הוּא לְמַטָּה מִבְּחִינַת מְקוֹם הַנְּבוּאָה, כִּי הַמְּלֶאךְ הַנ"ל הוּא בְּחִינַת
הַשְּׂכִינָה, כְּמוֹבָא, וְהִיא בְּבְחִינַת לְמַטָּה מִנְּצַח וְהוּד, שְׁמִשְׁם
הַנְּבוּאָה. אֵךְ יֵשׁ בְּזֶה דְּבָרִים בְּגוּ, דְּהִינוּ כְּשֶׁהִיא עוֹלָה לְמַעְלָה

מהם, אזי היא דיקא משפיע נבואה, ואין לנו עתה עסק בזה:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ד:

יו בשאדם יושב לדבר מחברו זה בחינת ראש השנה שהוא יומא דדינא. כי הוא יושב ודן את חברו. וצריך לזהר מזה מאד ולהסתכל על עצמו היטב אם הוא ראוי לזה לשפט את חברו כי המשפט לאלקים הוא. וכמו שאמרו רז"ל: 'אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו'. ומי הוא שיכול לידע ולהגיע למקום חברו. רק השם יתברך לבדו שהוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו וכל אחד יש לו מקום אצלו יתברך. הוא לבדו יכול להגיע למקום כל אחד ואחד ולדון את הכל לכף זכות:

יח מי שזוכה לקשר עצמו עם כל הנשמות על ידי כל התקונים הנ"ל הוא גם כן בבחינת מקומו של עולם והוא יכול לעשות ראש השנה ולדון את הכל לכף זכות:

יט ראש השנה הוא חסד גדול מאת השם יתברך, כי איך היינו מרימין פנינו לבקש פתח מאתו יתברך. על כן עשה עמנו חסד ביום דין וקבע יום הדין ראש השנה בראש חדש, שאז פביכול הוא יתברך בעצמו מתחרט ומבקש פתח בבחינת הביאו עלי פתח על שמעטתי את הירח שמשם נמשכים כל החטאים. ועל כן אין לנו בושח ביום הדין להתחרט ולבקש פתח על כל מעשינו. כי אז גם השם יתברך מתחרט ומבקש פתח:

כ השופר הוא בחינת יראה. גם הוא בחינת השפעת הנבואה. גם הוא בחינת תפלה שנגאלת מן הגלות, גם הוא בחינת מה שכל שיח השדה חוזרים כחם לתוך התפלה שעל ידי זה יכולין לעשות ראש השנה:

זֶה הַתּוֹרָה וְזֶה הַחֻקִּים וְזֶה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת לְפָנָיו בְּכָל יְמֵי חַיֵּינוּ וְלִשְׁמֹרֵת אֵת כָּל מִצְוֹתָיו לְעֵת לְבָבוֹתָנוּ וְלִשְׁמֹרֵת אֵת כָּל חֻקֵּי וְזִמְתֵּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעֵת לְבָבוֹתָנוּ וְלִשְׁמֹרֵת אֵת כָּל מִצְוֹתָיו לְעֵת לְבָבוֹתָנוּ

ג'תתקנ"ו
זוה תורה וזה הדין
זוה המצוות וזה החוקים
זוה המצוות וזה החוקים
זוה המצוות וזה החוקים

סדר ימי מלחמת יום כיפור

סט והנה בתוך שבועה בא אלי רב אחד תלמידו של הגאון מוילנישסק ובנו של הגאון הנ"ל כדי לפקח על מעות של רבי פינחס בן הגאון הנ"ל שהיה חתן רבנו זכרוננו לברכה שהיה אז בארץ ישראל עם אשתו היא בת רבנו זכר צדיק לברכה הצדקת מרת מרים זכרונה לברכה ורצו אלו הנ"ל שימסרו המעות לידם אך אנחנו לא רצינו לתת להם דבר כי אם היה בידם היה קרוב להפסד וכו' וברוך השם אצלנו עשו המעות פרות ושלחנו להם בכבוד סך גדול בכל שנה ונתפרנסו בכבוד וברוח גדול כל ימי חייהם עד שנפטרנו בשלום וגם אחר כך נשאר סך רב וחלקנו בין יורשיהם:

ע והנה אחר כך כל ימי החורף הנה לא עלה על דעתי לצאת מנעמירוב ולקבע דירתתי פה ברסלב והיה נדמה שהיא מהנמנע לקרב עתה אנשים לדרכיו הקדושים וכו' רק בעצמי חשבתי מחשבות הרבה איך לחזק עצמי להתקרב להשם יתברך עתה גם עתה על ידי התורות והשיחות והמעשיות והרמזים וכו' שקבלתי ממנו זכרוננו לברכה כי ידעתי והאמנתי, שבהדבורים הרבים מאוד, שזכיתי לשמע ממנו בחיים חיותו, יש בהם די להחיות אותי תמיד להורות לי הדרך גם עתה לאחר הסתלקותו עד עולם, וכל מה שעבר בדעתי אז אי אפשר לבאר, אבל זה לא עלה על דעתי לבקש לי מקום שאוכל לדבר שם מרבנו זכרוננו לברכה להודיע לבני האדם גבורותיו וכו', זה לא עלה על מחשבתי כלל ובנעמירוב לא היה אפשר לדבר ממנו זכרוננו לברכה כי אם לפני מעט אנשי-שלומנו אבל הרב היו מתנגדים וחולקים אך מה גדלו מעשי ה' מאד עמקו מחשבותיו, וכל מה

שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם הַכֹּל בְּשִׁבְלֵנוּ כִּי חַיֵּב כָּל אָדָם לֹמַר בְּשִׁבְלֵי
 נִבְרָא הָעוֹלָם, בְּפֶרֶט בְּשִׁבְלֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו:

וְהִנֵּה הַתְּחִלַּת הַתְּנוּצָצוֹת הַיְשׁוּעָה שִׁיתְקִיִּם הַשְּׂאֲרַת דַּעְתּוֹ
 הַקְּדוּשָׁה לְעוֹלָם וְלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, הָיָה עַל יְדֵי שְׁחִזְק
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת דַּעְתִּי לְעֵסֶק בְּהַדְפָּסַת סֵפֶר הַתְּנִינָא וְהִנֵּה רַבּוּי
 הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיָה עָלַי זֶה לֹא יִסְפִּיקוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת לְסִפֵּר כִּי לֹא הָיָה
 בְּיָדֵי אֲפִלּוֹ פְּרוּטָה אַחַת וְרַב אַנְשֵׁי־שְׁלוּמֵנוּ הָיוּ עֲנִיִּים וְהֵם
 מְפֹזְרִים וּמְפָרְדִים בְּכַמָּה עִירוֹת וְלִנְסַע אֵלֵיהֶם לְקַבֵּל מֵהֶם
 נְדָבוֹת, קָרוֹב שֶׁתְּהִיָּה הַהוֹצָאָה וְהַטְרָחָא יִתְרָה עַל הַשִּׁבְחָה בְּפֶרֶט
 שְׁלֹא הָיָה אֲפֹשֶׁר לִי לְסַע בְּעֲצָמֵי בְּשׁוּם אִפְּן, מִחֲמַת כַּמָּה
 מְנִיעוֹת, וְלִשְׁלַח אִישׁ אַחֵר לֹא יִפְעַל כָּלֵל הֵן עַל כָּל אֵלֶּה וְכֹאֲלֵה
 הָיוּ עוֹמְדִים לְפָנַי הַמְּנִיעוֹת כְּחֹמוֹת בְּרִזָּל וְדַלְתֵי נְחֹשֶׁת מִמָּשׁ
 וַיּוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְלֹא הָיִיתִי יוֹדֵעַ הַדְּרָךְ אֵיךְ לְזַכּוֹת לְהַדְפִּים סֵפָרֵי
 הַקְּדוּשִׁים עִתָּה:

אֵךְ לְהִיּוֹת שְׂכָר חִזְק אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה הַרְבֵּה בְּלֵי
 שְׁעוֹר, וְלִמְדָנוּ שְׂאִין מְנִיעָה בְּעוֹלָם כָּלֵל וְשִׁחְעָקָר הוּא הַרְצוֹן
 וְהַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִין וְכוּ' (כְּמִבְּאֵר בְּסִימָן ס"ו וּבְכַמָּה מְקוֹמוֹת עֵין שָׁם), עַל
 כֵּן חִזְקִיתִי אֶת רְצוֹנִי וְחִשְׁבֹּתִי בְּזֶה מִחֲשָׁבוֹת הַרְבֵּה וְהַכְּנִסְתִּי
 דַּעְתִּי וּמִחֲשָׁבֹתִי בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד גַּם סִבֵּב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְטוֹבָה
 מֵהַ שֶׁהָיִיתִי אֲפוּטְרוּפוֹס עַל נְכֶסֶי כִּי עַל יְדֵי זֶה הָיָה לִי בְּכָל פֶּעַם
 עֲסָקִים פֶּה בְּרִסְלָב וְהַכְרַחְתִּי בְּכָל פֶּעַם לְנִסַּע לְפָה כְּדֵי לְתַבְּעַ
 חוֹבוֹתָיו וְלְדַבֵּר עִם חֲתָנוּ וְכוּ' מִעֲנִין הַנְּסִיעָה לְמִזְ'בוּז' שֶׁהַשְּׂאִיר
 שָׁם חֲנוּת וּבֵית, וְאָחִיו רָצָה לְעַכְבָּם לְעֲצָמוֹ וּמִחֲמַת כָּל זֶה לֹא
 נִקְטָה נַפְשִׁי מִנְּסִיעָה לְבְּרִסְלָב לְמָקוֹם חֲנִיתוֹ הַקְּדוּשָׁה כֹּאֲשֶׁר
 הָיִיתִי רָגִיל בְּהִיּוֹתוֹ פֶּה, וְזֶה הָיָה טוֹבָה גְּדוּלָה לְעֲסָקֵינוּ גַּם בְּכָל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקנ"ב - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עַת הַיּוֹתֵי פֶה סִפְרֵתִי הַרְבֵּה מִתּוֹרוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת וְשִׁיחוֹתָיו וְכוּ'
וְהַזְכָּרֵתִי הַרְבֵּה אֲנִישֵׁי־שְׁלוֹמֵנו אֶת גְּדֻלַּת נוֹרְאוֹתָיו וְכוּ', וְכָל זֶה
הָיָה סְבוֹת לְטוֹבָה לְקִיּוֹם הַשְּׂאֲרָתוֹ וְזָכוֹנוֹ לְבָרָכָה:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

יֵא כָּל הַחֲסֻרוֹנוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם, הֵן בְּפִרְנָסָה הֵן בְּבְרִיאוֹת הַגּוּף וְכוּ'
כָּלֵם אִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁלִימָם וּלְמַלְאוֹתָם כִּי אִם עַל יְדֵי הַצְּדִיק וְהַרְבֵּ
הָאֵמֶת שֶׁנִּלְוָה אֵלָיו. כִּי שְׁלֵמוֹת הַחֲסֻרוֹנוֹת הוּא עַל יְדֵי אֲנָחָה
וְגִנוּחַי שְׁמֵת־אֵנִחַ עַל הַחֲסָרוֹן. כִּי הָאֲנָחָה שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי יִקְרָה
מְאֹד כִּי עַל יְדָהּ מִמְּשִׁיכֵי הַרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִימַם הַחֲסָרוֹן שְׁמֵת־אֵנִחַ
עָלָיו. אֲבָל זֶה הַרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִימַם הַחֲסָרוֹן מְקַבְּלִין רַק מִהַצְּדִיק
שֶׁדְּבוֹק בְּהַתּוֹרָה שֶׁשָּׁם הַרוּחַ חַיִּים (שם ח).

יֵב הַמִּתְנַגְּדִים וְהַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּם, הֵם
מְקַבְּלִין הַרוּחַ חַיִּים שֶׁלָּהֶם מִהַרְבֵּ דְקֻלְפָּה כִּי יֵשׁ רַב דְּקֻלְפָּה וְסִטְרָא
אֲחָרָא כְּנֶגֶד הַרְבֵּ דְקֻדְשָׁה כִּי אֶת זֶה לְעֵמֶת זֶה עֲשֵׂה אֱלֹקִים. וְעַל
כֵּן הֵם גְּדוֹלִים בְּשַׁעֲתָן כִּי הַרוּחַ חַיִּים הַנִּמְשָׁךְ מִהַרְבֵּ דְקֻלְפָּה הִיא
בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה שֶׁהוּא גְּדוֹל בְּשַׁעֲתִיָּהּ, אֲבָל הוּא רַק לְפִי שַׁעַה
וְלְבִסּוּף כָּלָה וְנֶאֱבָד וּמִסְעָר גּוֹפִיָּה וְנִשְׁמַתִּיָּה שֶׁל הַנְּאֻחָזִים בּוֹ.
וְעַל־כֵּן הֵם בְּחִיָּיָהֶם קְרוֹיִים מֵתִים כִּי אֵין לָהֶם רוּחַ חַיִּים הָאֵמֶתִי
דְּקֻדְשָׁה שֶׁנִּמְשָׁךְ עַל יְדֵי צְדִיקֵי אֵמֶת דִּיקָא כַּנִּ"ל (שם).

יג הַצְּדִיק שׁוֹמֵעַ כָּל הָאֲנָחוֹת שֶׁל הַדְּבוּקִים בּוֹ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת
חַיִּים לְכָל אֶחָד (שם).

יד הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּם מְכַפְּרִים עֲוֹנוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאִישׁ חָכֵם
יִכְפֹּרֶנָּה" (שם).

טו כָּל אָדָם צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ דְּרַךְ שַׁעַר הַשִּׁיף לְשִׁבְטוֹ וְצָרִיךְ

זכות גדול שיזכה לזה. על כן צריך כל אחד לקשר את תפלתו לצדיק הדור, כי הוא יודע לבין השערים ולהעלות כל תפלה ותפלה לשער השיף לה (שם ט).

טו צדיקי אמת הם מעלין את התפלה בעליות גדולות עד שמגלין אלהותו ומלכותו יתברך לכל באי עולם אפלו להרחוקים מאד מאד שהם הרשעים והעובדי כוכבים ומזלות שזה עקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא. כי עקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא שגם הרחוקים מאד ואפלו העובדי כוכבים ומזלות ידעו שיש אלקים שליט ומושל. על כן מי שיש לו חולה או איזה צער בתוך ביתו, ילך לצדיקים שיבקשו עליו רחמים ובזה עושה נחת רוח גדול להשם יתברך, כי הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלתן של צדיקים, כי עקר התפלה אינם יודעים כי אם הצדיקים (שם י).

סדר ספורי מעשיות הימני:

גם אחר כך לא היה להקיסר הזקן גדלה, כי הכל היה על-ידו המאטראם טפחו טפחו אותו על פניו ודחפוהו הבערגיר היה לו גדלה מאד (כי הוא) אבי הקיסר, שהוא העקר.

בלוט כתיב (בראשית יט): ההרה המלט, הינו בערגיר, וממנו נולד משיח, שיבוא במהרה בימינו, אמן.

ישראל היה להם סימנים במצרים (שמות ג): "פקד פקדתי" מי שיאמר להם זה הלשון, הוא הגואל והדבר תמוה: מאחר שידעו כל ישראל מזה, אם-כן מהו הסימן? אפשר לא נמסר אלא להזקנים, וגם על הגואל האחרון בודאי יש סימנים משיח יגיד לישראל כל מה שעבר על ישראל בכל יום ויום על כל אחד ואחד מישראל בפרט תמר אבדה גם-כן הסימנים, כמובא במדרש (מדרש רבה פרשת בראשית פרשה פ"ה) גם כשהיתה יוצאת לשרף, בא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקלד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ר מצהר רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הם"מ (הפ"מ"ד-מ"ם) והרחיק ממנה הסימנים, ובא גבריאל וקרבו, כמו שנאמר במדרש, וממנה נולד משיח, שיבוא במהרה בימינו אמן בענין המבאר במעשה זו, שכל אחד בא עם שיר של חשק, ולקצתם וכו', הנמשל מובן, שכמו כן כמה גדולים עושים מה שעושים, וכל אחד אומר שירים וכיוצא ורוצים להשיג תכלית המבקש, ואין מי שזוכה לעקר התכלית האמתי בשלמות, כי אם הראוי לזה, ולקצתם משיבים על ידי שליח או מאחורי הכתל או שפראים להם פנים וכו', כמבאר בהמעשה הנ"ל, אך לסוף הינו בשמסתלקים, משיבים להם, שעדין לא עשו כלום וכו', כמו שכתוב שם במעשה סוף התשובה, שמישהיבא היפתתאר, עין שם, עד שיבוא המנהיג הנכון וכו'.

סדר שליחו ערוף הימני:

סימן תפ (א) כום רביעי מתחיל לא לנו וגומר עליו את ההלל ואינו אומר יהללך אלא אומר אחר גמר ההלל הלל הגדול שהוא מהודו לה' עד על נהרות בבל שהם כ"ו כי לעולם חסדו ואחר כך אומר נשמת כל חי וישתבח עד מעולם ועד עולם אתה אל ואז יאמר יהללך עד מלך מהולל בתשבחות ושותהו בהסיבה בלא ברכה תחלה (וכבר נתבאר לעיל סימן תע"ד דאנו נוהגין לברך ומברך אחריו על הגפן ואם שותהו בלא הסיבה צריך לשתות פעם אחרת בהסיבה (ועיין לעיל סימן תע"ב סעיף ז') ומברך לפניו בורא פרי הגפן לפי שהסיה דעתו מלשתות עוד: הגה ויש אומרים שיש לומר שפוך חמתך וכו' קודם לא לנו (ר"ן פרק ע"פ) ולפתוח הפתח כדי לזכור שהוא ליל שמורים ובזכות אמונה זו יבא משיח וישפוך חמתו על העכו"ם (מהרי"ב) וכן נוהגים ויכול לגמור הלל אף שלא במקום סעודה (רמב"ם והמגיד

סימן תפא (א) אחר ארבע כוסות אינו רשאי לשתות יין אלא מים: הגה וכל המשקים דינן כיון (בית יוסף) ומי שהוא איסטנים או תאב הרבה לשתות יכול לשתות כוס חמישי ויאמר עליו הלל הגדול (מרדכי): (ב) חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח וביציאת מצרים ולספר בניסים ובנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא לאבותינו עד שתחטפנו שינה: הגה וכל דין ליל ראשון יש ג"כ בליל שני (אגור) ונוהגים שלא לקרות על מטתו רק פרשת שמע ולא שאר דברים שקורין בשאר לילות כדי להגן כי ליל שמורים הוא מן המזיקין:

סימן תפב (א) מי שאין לו מצה משומרת אלא כזית מברך על אכילת מרור ואוכל וכשגומר סעודתו ממצה שאינה משומרת מברך על אכילת מצה ואוכל אותה כזית ואינו טועם אחריו כלום: הגה מי שאין לו ב' הלילות רק ג' מצות יברך ליל ראשון המוציא ועל אכילת מצה וכן הכריכה הכל מן הפרוסה ושתי השלימות לליל ב'. (אבודרהם בשם אבן ירחי):

סימן תפג (א) מי שאין לו יין בליל פסח מקדש על הפת שמברך המוציא ובוצע ומניח ידיו עליו עד שגומר הקידוש ומברך על אכילת מצה ואוכל ואח"כ אוכל שאר ירקות ומסלק השלחן ואומר מה נשתנה וכל ההגדה עד גאל ישראל ומברך על המרור ואוכל ואח"כ כורך מצה ומרור ואוכל: הגה בלא ברכה ובמקומות שנוהגים לשתות משקה הנעשה מדבש שקורין מע"ד יכול ליקח אותו משקה לארבע כוסות אם אין לו יין (מהרי"ל) ויש אומרים שאין עושין קידוש על שאר משקין כמו שנתבאר לעיל סימן ער"ב סעיף ט' ולי נראה דלענין ד' כוסות יש לסמוך אמאן דאמר דמקדשין על שאר משקין אם הוא חמר מדינה כמו שנתבאר לעיל סימן ער"ב:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקנו - אמר מוהר"ש"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצדד מצדדי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סימן תפד (א) מאן דבעי לברוכי בתרי או בתלתא בתי מברך ברישא בביתיה ואכיל כל מאי דצריך ומברך ברכת המזון והדר מברך לכל חד וחד בביתיה ושתי אינהו כסא דקידושא ודאגדתא ואכלי ירקי ואכלו ירקי ומצה ואיהו לא אכיל ושתי בהדייהו ושביק להו למגמר סעודתייהו ומברכי אינהו ברכת המזון ואי לא ידעי יקרא מלה במלה והדר אזיל לביתא אחרינא ועביד הכי והדר אזיל לביתיה וגמר הלילא ושתי כסא דהלילא ואי בעי לאקדומי להנך בתי ברישא בריך להו ולא אכיל ולא טעים והדר אזיל לביתיה ומקדש ואם ירצה יגמור הכל בביתו ואחר כך ילך לקדש בבתים האחרים ולא יאכל וישתה עמהם:

סימן תפה (א) אמר שבועה שלא אוכל מצה סתם אסור לאכול מצה בליל פסח אמר שבועה שלא אוכל מצה בליל פסח לוקה ואוכל מצה בליל פסח:

סדר לקוטי תפלות היומי:

פט: מלא רחמים, זרע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות, עשה עמנו צדקה למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה ברחמים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעותינו תגמלנו עזרנו והושיענו וזכנו בזכות הצדיקים האמתיים, בזכותם וכחם תמשיך ותאיר עלינו הארת הרצון העליון, הארת רעוא דרעוין רצון שברצונות ונזקה לקשר כל הרצונות שבועולם לשרש הרצון, עד שנזקה כלנו להאמין באמונה שלמה וחזקה ונכונה שהכל ברצונך לבד, ולכסף ולהשתוק ולהתגעגע תמיד לשמך הגדול ולעבודתך באמת, ברצון תקיף וחזק ואמין באמת לאמתו ברצונך הטוב כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים עד שנזקה לבוא לשמחה גדולה, וחדוה רבה ועצומה, על ידי רצוננו וכספנו

הַחֹזֶק לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׂמֵחַת יוֹם טוֹב קִדְשׁ
תָּמִיד וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה
וּבְאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ, וַיְקִים בָּנוּ מְהֵרָה מִקָּרָא שְׂכַת־טוֹב:
"בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְוֹמוּ כִּי תִפְאַרֶת עֲזָמוֹ אֶתָּה
וּבְרִצוֹנְךָ תָּרוֹם קִרְנֵנוּ כִּי לֹא מִגִּנְנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכֵנוּ":

צ: חוֹם וְחִמְלָנָא עָלֵינוּ, וְזִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָבוֹא מְהֵרָה לְכָל
מָה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ "בְּצַדִּיקְתֶּךָ תִּצְלִלְנִי וּתְפַלְטֵנִי, הַטָּה אֵלַי אֲזוֹנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְאַנִּי תָּמִיד אֲיַחַל וְהוֹסֵפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ, פִּי יִסְפֵּר
צַדִּיקְתֶּךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ, כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפָרוֹת, אָבוֹא בְּגִבּוֹרֹת
ה' אֱלֹקִים, אֲזוֹכִיר צַדִּיקְתֶּךָ לְבִדְךָ, אֱלֹקִים לְמַדְתַּנִּי מִנְּעוּרַי, וְעַד הִנְּהָ
אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ, וְגַם עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה אֱלֹקִים אֵל תַּעֲזֹבְנִי, עַד אֲגִיד
זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכָל יָבוֹא גְבוּרָתֶךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ אֱלֹקִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת, אֱלֹקִים מִי כָמוֹךָ אֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת,
תָּשׁוּב תְּחַיֵּינִי, וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵלְנִי, תִּרְבַּ גְּדֻלָּתִי וְתִסַּב
תְּנַחֲמֵנִי, גַּם אֲנִי אֹדֶךָ בְּכָל גִּבּוֹל אֱמַתֶּךָ אֱלֹקִי, אֲזַמְּרָה לָךְ בְּכִנּוֹר
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְנַנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָךְ, וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ, גַּם
לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם תְּהַנְּה צַדִּיקְתֶּךָ כִּי בִשׁוּ כִּי חָפְרוּ מִבְּקִשֵׁי רַעְתִּי, יִהְיוּ
לְרִצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי":

תְּפִלָּה ה' נא: "מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ ה', אֲדַנִּי שְׂמַעָה בְּקוֹלִי,
תְּהִינָּה אֲזוֹנֶיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוֹנָי" יְחִיד וּמְיֻחָד,
אֲדוֹן כָּל, לְעֵלְא מִן כָּלָא וְלִית לְעֵלְא מִנָּךְ, מִלְּכִי וְאֵלְקִי אֵלֶיךָ
אֶתְפַּלֵּל, אֵלֶיךָ אֲשׁוּעַ, אֵלֶיךָ אֲזַעַק, אֵלֶיךָ אֶתְחַנֵּן, לְפָנֶיךָ אֲשַׁתַּטַּח,
לְפָנֶיךָ "אֲשַׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרַעָה אֶבְרַכָּה לְפָנֶיךָ ה' עוֹשֵׂי", אֵלֶיךָ שְׂטַחְתִּי
אֶת כָּפִי, "פִּרְשִׁיתִי יָדַי כָּל הַיּוֹם, נִפְשִׁי כְּאָרֶץ עֵיפָה לָךְ סָלָה" לְבִי
יִצְעַק אֵל ה', מִעוֹמְקָא דְלִבָּא אֲנִי קוֹרָא אֵלֶיךָ, מִעַמְקֵי עַמְקִים אֲנִי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקנ"ח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מִצַּפְצַף לְרַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֱמֶתִיּוֹת, "כֹּאִיל תֵּעָרַג עַל אֲפִיקֵי
מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תֵעָרַג אֵלֶיךָ אֱלֹקִים" כִּיּוֹנִים הוֹמוֹת "מִתּוֹפְפוֹת עַל
לְבַבְהוֹן", בֵּן יִהְיֶה לְבָבִי לְהַמוֹן רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ, "כֹּאֲשֶׁר יִהְיֶה
הָאֲרִיָּה וְהַכֶּפִּיר עַל טְרַפוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֵא רוּעִים מְקוֹלָם לֹא
יַחַת וּמִהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה", בֵּן אֲשַׁאֲג וְאֲזַעַק וְאֲצַעַק וְאֲשׁוּעַ וְאֲנַהֵם
וְאֵעָרַג וְאֲצַפְצַף וְאֲקוּהָ וְאֲיַחַל וְאֲצַפֵּה וְאֲחַכֶּה לְרַחֲמֶיךָ וּישׁוּעָתְךָ לֹא
אֲחַרִּישׁ וְלֹא אֲשַׁקֵּט מִלְּקִרְאָתְךָ אֵלֶיךָ, ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי כִּי
הִצִּיקְתָּנִי רוּחִי וְעָצַר בְּמַלְּיָן לֹא אוֹכֵל, "קִרְאתִי שְׁמֶךָ ה' מִבּוֹר
תַּחֲתִיּוֹת קוֹלִי שָׁמַעְתָּ, אֵל תֵּעַלֵּם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוּעָתִי, שְׁמַע ה'
קוֹלִי אֲקִרְא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי" וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְּנוּ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאַמֶּת הַצִּילָנוּ נָא, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, מִפְּגָם אַמוּנָה שְׁמַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְהַצִּילָנוּ מִמַּכּוֹת הַמְּפֹלְאוֹת הַבָּאִים חֵם וְשָׁלוֹם עַל פְּגָם
הָאַמוּנָה, שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דָּבָר, לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא תִפְלָה וְלֹא
זְכוּת אָבוֹת וְאֵפְלוּ כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁל אָח וְאָבוֹי וּגְנִיחוֹת וְאַנְחוֹת גַּם
בֵּן אִין מוֹעִיל לָהֶם, כִּי הַכֹּל נִפְגָּם וְנִתְקַלְקַל עַל־יְדֵי פְגָם הָאַמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וְיְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם
עִם כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם, שְׁהַכֹּל תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים וּמִתְקִימִים רַק עַל
הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה:

צב: אָנָּה נוֹרָא קְדוֹשׁ, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זַכְּנוּ לְצַעַק אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת
מֵעַמְּק הַלֵּב מֵעַמְּקֵי עַמְּקִים, כֹּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקִרְאָתְךָ אֵלֶיךָ
עִתָּה, כֹּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כֹּל, אֵת כָּל נִגְעֵי לְבַבְנוּ שֶׁל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּפִרְטִיּוֹת עֲזָרְנוּ לְצַעַק אֵלֶיךָ מִן הַלֵּב בְּקוֹל עַמְּק בְּאַמֶּת בְּקוֹל
דְּמָמָה דְּקָה, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר עָלֵינוּ פְּלִאֵי רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ
וְחַנּוּנוֹתֶיךָ וּישׁוּעוֹתֶיךָ וְהַצְּלוֹתֶיךָ הַנְּפֹלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת מְאֹד עַד
שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת, עֲצוֹת עֲמוּקוֹת, מִתּוֹךְ עַמְּק

הַחֲשֵׁךְ אֶפְלָה הַזֹּאת שְׁנֵלְכֵדְנוּ בּוּ מְאֹד בְּעִוְוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים כִּי אֶתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ, עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אִין חֶקֶר נַפְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מְסַפֵּר, וְאֶתָּה גּוֹלָה "עֲמֻקּוֹת מִנֵּי חֲשֵׁךְ" וּמוֹצִיא "לְאֹר צִלְמוֹת" הוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאֹרָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלְאוֹת, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ וְתִגְּלָה לָנוּ עֲצוֹת מִרְחוֹק, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְגִדְל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַל־יַד־יָדָה:

צַג: וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְחַנְּנוּ מֵאֶתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת דְּקֻדְשָׁה, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְחֵתֵר וּלְגִלוֹת הַמַּיִם שְׁמַחֵם גְּדֻלָּה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵם "מַיִם עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ", שְׁנִזְכָּה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְגִלוֹת וּלְהֵאִיר עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת מִתּוֹךְ עֲמֻק הַחֲשֵׁךְ וְתִתְקַנְּנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְתִשְׁפִיעַ בְּרַחֲמֶיךָ עֲצוֹת טוֹבוֹת בְּעוֹלָם וְתִצִּיל אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִסְּפֻקוֹת וּבְלוֹבּוֹלִים, שֶׁלֹּא יִפְלוּ עָלֵינוּ סְפֻקוֹת בְּשׁוּם דָּבָר שְׁבַעֲעוֹלָם, רַק תָּמִיד נִזְכָּה בְּמַהֲירוֹת וּבְנִקְל לְעֲצוֹת שְׁלֵמוֹת, עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת, כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמָמוֹן, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְהִצְלִיחַ הַצְּלָחָה הָאֱמֶתִיּוֹת וְהַנְּצִחִיּוֹת, בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, לִילְךָ בְּדַרְכֶיךָ הַטוֹבוֹת, וּלְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם עֲצוֹתֶיךָ הָאֱמֶתִיּוֹת וְהַנְּכוֹנוֹת, "בְּעֲצָתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקְחֵנִי":